

Frank Aaen (EL):

Når vi stiller det her spørgsmål om tilintetgørelse, så er det selvfølgelig, fordi vi i nogle af de svar, vi tidligere har fået fra justitsministeren, har fået den oplysning, at arkivmaterialet var tilintetgjort efter aftale med arkivet eller på anden måde tilintetgjort. Vi synes selvfølgelig, når vi ser det, at det er lidt besynderligt, at åbenbart meget omfattende materiale vedrørende besættelsestiden og værnemagersagerne efter krigen er blevet tilintetgjort.

Så er det jo selvfølgelig sådan, at når der er tale om et arkiv, som vi indtil nu ikke har kendt, så er faren for, at der er sket tilintetgørelse, naturligvis større. Derfor det her spørgsmål til justitsministeren: Kan justitsministeren på nogen måde belyse, om der er sket tilintetgørelse af det materiale, der ligger i de sager, der nu er tilbage, og kan vi få – og det går jeg selvfølgelig ud fra – en garanti for, at der ikke vil ske tilintetgørelse fra nuværende tidspunkt og frem?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Efter arkivlovens § 9 skal myndighederne drage omsorg for, at deres arkivalier opbevares på betryggende måde. I Kulturministeriets bekendtgørelse vedrørende arkivloven, som er fastsat i medfør af arkivloven, er der i § 8 bestemt, at kassation af en statslig myndigheds arkivalier kun må finde sted efter bemyndigelse fra Statens Arkiver. En myndighed kan således ikke på egen hånd foretage kassation af arkivalier. Og når hr. Frank Aaen i dag henviser til en tidligere skriftlig besvarelse af det spørgsmål, så er det ikke kassation, der har fundet sted i Justitsministeriets regi.

Frank Aaen (EL):

Men er ministeren bekendt med, om man destruerer det materiale, der jo præcis ikke er blevet afleveret, og som der derfor heller ikke på nogen måde har kunnet være nogen aftale med Rigsarkivet om? Derfor er det jo meget interessant at vide, om der er sket tilintetgørelse af det her materiale frem til dags dato. Jeg synes selvfølgelig også for en ordens skyld, det er en god idé lige at få en bekræftelse på, at der ikke vil ske nogen destruktion af materiale fra nu af og frem til, at det er afleveret og der eventuelt er foretaget en aftale med Statens Arkiver. Men altså også hvad angår tiden op til nu: Kan vi regne med, at materialet er intakt, det, der er blevet afleveret?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg kan oplyse spørgeren om, at jeg har fuld tillid til, at tidligere medarbejdere, men også nuværende medarbejdere i Justitsministeriet ikke foretager eller har foretaget kassation af arkivalier i strid med arkivloven. Sådan er det jo. Jeg er nødt til at svare, hvad jeg ved, og dér er min viden, at det ikke tidligere er foregået, og at det heller ikke foregår i dag. Naturligvis overholder man gældende arkivlovsbestemmelser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Bortfaldet spørgsmål

Spm. nr. S 1659

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Spørgsmål nr. S 1659, der er stillet til fødevareministeren af hr. Keld Albrechtsen, er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der hermed er bortfaldet, lød således:

Til fødevareministeren (25/2 2000) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil ministeren støtte lovforslag fra Enhedslisten om ændring af fødevarereloven, så fødevareregionerne kan offentliggøre kontrolresultater, og lovforslag fra Enhedslisten om forbud mod restkoncentrationer af lægemidler i animalske fødevarer?«

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 43:

Forespørgsel til ministeren for ligestilling [om FN's særlige samling den 5.-10. juni 2000 i New York Beijing + 5].

Af Helle Degn (S), Hanne Severinsen (V), Pernille Sams (KF), Anni Svanholt (SF), Peter Skaarup (DF), Mimi Jakobsen (CD), Elisabeth Arnold (RV), Søren Søndergaard (EL) og Tove Videbæk (KRF).

(Forespørgslen anmeldt 2/3 2000).

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 44:

Forespørgsel til finansministeren og indenrigsministeren [om de forestående kommune-forhandlinger].

Af Jes Lunde (SF) m.fl. (alle partier).
(Forespørgslen anmeldt 2/3 2000).

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 93:

Forslag til folketingsbeslutning om fjernelse af køns- og invaliditetsdiskrimination i arbejdsmarkedspensioner.

Af Anni Svanholt (SF) m.fl.
(Fremsat 10/2 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

For 2 år siden tog regeringen sammen med et enigt Folketing et markant og betydningsfuldt skridt til sikring af ligebehandling af mænd og kvinder. Det skete med vedtagelsen af loven om ligebehandling i de erhvervstilknyttede sikringsordninger, dvs. arbejdsmarkedspensionsordningerne. Jeg har selvfølgelig derfor som udgangspunkt sympati for den tanke, der ligger bag beslutningsforslag nr. B 93 fra SF. Jeg mener dog, at forslaget indeholder en lang række problemer, som indebærer, at det i sidste ende

må betegnes som et ikkeholdbart forslag, og derfor kan regeringen heller ikke støtte det.

Vi har i Danmark valgt et såkaldt pluralistisk arbejdsmarkedssystem, hvor det er overladt til arbejdsmarkedets parter at forhandle sig frem til den nærmere indretning, herunder hvem der skal have pensionsordninger hvor og sammen med hvem. Vi plejer også at kalde det den danske model.

En risikoudligning som den, SF foreslår, har indholdsmæssigt samme indhold som de forslag, der er blevet fremsat i Folketinget flere gange gennem de sidste 10 år. Men forslaget ville kræve et meget omfattende offentligt administrativt system. Det ville være nødvendigt med en central styring og indblanding for at sikre, at måden, hvorpå risikovurderingerne af de forskellige ordninger sker, bliver helt identiske. Ellers ville de enkelte ordninger kunne påvirke udligningen til egen fordel.

Hertil kommer, at en større udligning ville hindre en individuel tilpasning af en pensionsordning til de enkelte forsikringstageres individuelle behov og ønsker.

Forslaget indebærer i realiteten, at grundlaget for arbejdsmarkedspensionerne ændres. Arbejdsmarkedspensionerne bygger på, at den enkelte pensionstager får en pension, der er afhængig af pensionstagerens bidrag.

Ved større udligning bevæger arbejdsmarkedspensionerne sig i retning af, at pensionstageren får et tilsagn om en pension, som ikke er defineret ud fra bidragene fra den enkelte. Dermed vil arbejdsmarkedspensionerne jo nære sig folkepensionens opbygning, og det betyder, at arbejdsmarkedspensionsbidragene får karakter af at være en skat, hvorefter der vil ske en central omfordeling.

Idet jeg anerkender SF's intentioner bag forslaget, vil jeg godt i en parentes sige, at det jo er bemærkelsesværdigt i netop denne sammenhæng, at en organisation som Forbundet for Offentligt Ansatte med omkring 200.000 medlemmer i alt fald har seks forskellige pensionskasser knyttet til forskellige fag. Der var jo i princippet intet i vejen for, at FOA kunne have én stor pensionskasse. Parentesen er sluttet nu.

Ifølge beslutningsforslaget foreslås den dispensationsadgang afskaffet, som er i dag i den lov om ligebehandling af mænd og kvinder, jeg indledte med at omtale, og det er jo angiveligt for at undgå, at processen trækkes i langdrag, men dér tror jeg, at SF's forslag bygger på en misforståelse.